

Анастасія ДІДЕНКО

доцент кафедри аналітичної економіки та менеджменту, кандидат економічних наук, доцент

Наталія ПРОТОПОПОВА

старший викладач кафедри аналітичної економіки та менеджменту Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна)

РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ КРИПТОВАЛЮТ В УКРАЇНІ

Ринок криптовалют стає всі більш поширеним та доступним для українців. За даними дослідження [1] наразі вже 5,1% респондентів проводили операції з криптовалютами та/або блокчейном. За даними [2] обіг криптовалют в Україні становить 1 млрд. грн. за добу – великий обсяг коштів, що знаходиться поза межами законодавчого регулювання та створює умови для відмивання коштів.

Законодавство України пройшло довгий шлях від невизнання криптовалют до намагання законодавчо врегулювати цю сферу. Так, у 2014 році у листі-роз'ясненні від Національного банку України криптовалюта Bitcoin визначалася «як грошовий сурогат, який не має забезпечення реальною вартістю і не може використовуватися фізичними та юридичними особами на території України як засіб платежу, оскільки це протирічить нормам українського законодавства» [3]. Серед негативних чинників зазначалася широка можливість здійснення «протиправних дій, у тому числі відмивання коштів, отриманих злочинним шляхом, або фінансування тероризму» [3].

Неминучий розвиток технологій сприяє розумінню, що ринок криптовалют потребує законодавчої регуляції. У 2020 році Міністерство цифрової трансформації України в межах освітньої платформи презентувало освітній серіал про блокчейн, біткоїн та криптовалюти. Наразі в Україні у 2021 році було прийнято Закон «Про віртуальні активи» [4], що буде сприяти більшому розвитку ринку криптовалют, проте цей Закон ще не підписано та остаточно не введено в дію. Цей Закон визначає поняття віртуальний актив, гаманець віртуального активу, ринок віртуальних активів, що дозволить узаконити ринок криптовалют в Україні. Проте цим Законом віртуальні активи не визначені як засіб платежу на території України.

Цей закон є базовим та визначає правовий статус віртуальних активів, чим надає юридичний захист користувачам та учасникам ринку. Таким чином офіційно працюватимуть іноземні та українські криптобіржі, а банки відкриватимуть рахунки для криптокомпаній.

Крім того, це означає, що українці зможуть задекларувати свої доходи у віртуальних активах.

Раніше у Комітеті ВР з питань антикорупційної політики розповідали, що обсяг транзакцій в Україні з віртуальними активами становить близько 150–200 мільйонів доларів на день, а капіталізація віртуальних активів – понад 2 мільярдів доларів.

Треба зазначити, що у Мінцифри пояснюють те, що закон базується на актуальних стандартах регулювання операцій із віртуальними активами міжнародної групи з протидії відмиванню грошей (ФАТФ). Вони встановлюють правила для постачальників послуг, пов'язаних з обігом віртуальних активів і сприятимуть детінізації цього ринку.

1. Ставлення українців до криптовалюти: Gradus Research URL : <https://gradus.app/uk/>.

2. Інтерфакс-Україна. URL : <https://ua.interfax.com.ua/news/economic/765864.html>

3. Роз'яснення щодо правомірності використання в Україні «віртуальної валюти/крипто валюти» Bitcoin від 10.11.2014. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0435500-14#Text>.

4. Проект Закону України «Про віртуальні активи» №3637. URL : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=69110.

Ірина ЄРЕМЄЄВА

доцент кафедри міжнародних відносин
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна),
кандидат історичних наук, доцент

ПРОБЛЕМИ РЕГУЛЮВАННЯ МИРОТВОРЧИХ МІСІЙ ООН В ПОСТЫПОЛЯРНИХ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИНАХ

Миротворчі операції як метод врегулювання конфліктів є одним із інструментів сучасних міжнародних відносин, що має комплексний характер та виступає основою міждержавної політичної та дипломатичної взаємодії щодо врегулювання конфліктів, засобом впливу на світову політику включно до втручання у внутрішні справи окремих держав.

Сучасна миротворчість базується на принципах міжнародного права що містяться в документах ООН: Статут ООН, резолюції Ради Безпеки (мають обов'язковий характер) та нормативна документація, що безпосередньо регулює конкретні миротворчі операції. Сукупність цих документів визначає загальний механізм та найважливіші умови реалізації миротворчих операцій. На сьогодні терміни, пов'язані з миротворчими операціями, не зафіксовані в Статуті ООН, що викликає дискусії з приводу правомірності механізмів здійснення таких операцій. Однак наведена